

Raad voor de gelijkheid tussen vrouwen en mannen (RGVM)

Bischoffsheimlaan 26 – 1000 Brussel

☎ : 02/205.68.68

🌐 : [website van de RGVM](#)

✉ : brupartners@brupartners.brussels

PERSCOMMUNIQUÉ

Seksisme op het werk: 87 % van de vrouwen krijgt ermee te maken, minder dan een op vier vrouwen maakt er melding van

Brussel, België - 01-09-2026 : De Brusselse Raad voor de gelijkheid tussen vrouwen en mannen (RGVM) publiceert vandaag een initiatiefadvies over seksisme op de werkvloer. De cijfers laten weinig ruimte voor twijfel: seksisme op het werk treft alle vrouwen, ongeacht hun leeftijd, functie of activiteitssector. In een recent onderzoek gaf 87 % van hen aan er het slachtoffer van te zijn geweest. De Raad ziet hierin structurele discriminatie en richt concrete aanbevelingen aan de Brusselse overheid, gaande van het recht op welzijn op het werk tot de koppeling van overheidssteun aan bepaalde voorwaarden.

Een wijdverbreid fenomeen, op alle niveaus van de hiërarchie

In maart 2026 presenteerde de organisatie JUMP – Solutions for Equity at Work aan de Raad de resultaten van haar nationale enquête „De staat van seksisme – Enquête 2024” (5.214 respondenten, waaronder bijna 1.000 mannen). De cijfers van het JUMP-onderzoek schetsen een ervaring die alle vrouwenlevens doorkruist: 98 % van de vrouwen geeft aan in de loop van hun leven minstens één vorm van seksisme te hebben ondervonden, en 87 % zegt er in een professionele context het slachtoffer van te zijn geweest. Een hoge functie biedt geen bescherming: in België geven 90 % van de vrouwelijke kaderleden in loondienst en 85 % van de vrouwelijke werknemers aan seksistisch gedrag op het werk te hebben ondervonden.

De meest voorkomende vormen vallen onder wat nog steeds als “micro-agressie” wordt beschouwd: ongepaste grappen en opmerkingen (88 %) of ongepaste blikken of toenaderingen (58 %). Deze vormen de basis voor misdrijven die onder het Strafwetboek vallen: 27 % van de vrouwen geeft aan moreel te zijn lastiggevallen vanwege hun geslacht, 21 % zegt seksuele intimidatie te hebben ondergaan, 54 % professionele discriminatie of uitsluiting en zelfs 12 % een seksueel misdrijf. De Belgische gegevens van het Europese EU-GBV-onderzoek, geanalyseerd voor het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen (IGVM), bevestigen deze orde van grootte: 32,9 % van de vrouwen is minstens één keer in haar leven op het werk seksueel lastiggevallen, en bij de 18- tot 29-jarigen loopt dit percentage op tot 45,9 %.

Zwijgen is geen keuze: meer dan drie op de vier vrouwen doen geen aangifte

Meer dan 75 % van de vrouwen doet geen aangifte van hetgeen hen is overkomen. En als ze dat wel doen, onderneemt hun werkgever geen actie: bijna twee derden van hen vindt dat ze niet zijn beschermd, en 20 % is zelfs gestraft als gevolg van hun aangifte.

De oorzaken: angst voor represailles, de door de slachtoffers zelf geïnternaliseerde banalisering en het gebrek aan vertrouwen in interne procedures (indien deze al bestaan). Slechts 19,7 % van de betrokken vrouwen heeft contact opgenomen met een preventieadviseur (V/M) of een vertrouwenspersoon, en bijna drie op de tien werknemers (29,9 %) zouden niet weten waar ze hulp kunnen vinden. Volgens de Raad mogen de kosten van het melden nooit hoger zijn dan die van het zwijgen.

Een sterk onderschatte gezondheidskost

Seksisme op het werk is niet alleen een aantasting van de waardigheid: het is ook een gezondheidsprobleem. 70 % van de gevallen van arbeidsongeschiktheid van meer dan zes maanden die verband houden met een burn-out of angststoornissen betreft vrouwen, die ook 60 % van de langdurig zieken uitmaken en tot 80 % na de leeftijd van 55 jaar.

In onderzoek spreekt van *allostatische belasting*: de biologische prijs van een voortdurende aanpassing aan een vijandige omgeving. Volgens de Raad ontbreekt dit verband grotendeels in het Belgische preventiebeleid, waar seksisme eerder wordt behandeld als een relationele kwestie dan als een structurele factor van psychosociaal risico. Zolang het niet als zodanig wordt erkend, zullen de bestaande maatregelen de gevolgen aanpakken zonder de oorzaken aan te pakken.

Seksisme in de wet benoemen, gewestelijke hefbomen inzetten

De Raad vraagt in de eerste plaats om juridische erkenning: seksisme, met inbegrip van alledaags seksisme en seksisme in de werksfeer, moet als een op zichzelf staand begrip worden opgenomen in het beleid inzake welzijn op het werk en in de beoordeling van psychosociale risico's, in overeenstemming met Verdrag nr. 190 van de Internationale Arbeidsorganisatie. In tegenstelling tot Frankrijk richt België zich niet specifiek op dit begrip.

Vervolgens vraagt hij aan het gewest om zijn eigen hefbomen in te zetten. Subsidies, overheidssteun, overheidsopdrachten en keurmerken – te beginnen met het diversiteitslabel van ACTIRIS zouden kunnen worden gekoppeld aan controleerbare toezeggingen: doeltreffende meldingsprocedures, een nultolerantiebeleid dat in de arbeidsreglementen is vastgelegd, de integratie van een genderperspectief in de risicoanalyse en de maatregelen voor welzijn op het werk, de regelmatige inzameling in de onderneming van gendergegevens op basis van de ervaringen van het personeel, en opleidingen voor teams en de hiërarchische lijn. De Raad pleit ook voor de verplichte opleiding van de Externe Diensten voor Preventie en Bescherming op het Werk (EDPBW), vertrouwenspersonen, arbeidsgeneesheren en de arbeidsinspectie, voor de voorbeeldigheid van de overheid als werkgever en financier, en voor de instelling van een officiële dag ter bestrijding van seksisme, naar het voorbeeld van 25 januari in Frankrijk.

U kan al deze elementen ontdekken in het [initiatiefadvies](#) van de Raad.

De **Brusselse Raad voor de gelijkheid tussen vrouwen en mannen (RGVM)** is een officieel adviesorgaan van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het bestaat onder meer uit sociale partners, vertegenwoordigers van de Franstalige en Nederlandstalige vrouwenraden, maatschappelijke organisaties en academici, en **formuleert adviezen die representatief zijn voor het middenveld** over alle aangelegenheden die van invloed kunnen zijn op **de gelijkheid tussen vrouwen en mannen** in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Contacten met de pers

In het Frans:

Isabella LENARDUZZI, auteur van
de studie en lid van het Bureau van de RGVM

✉ isabella.lenarduzzi@jump.eu.com

In het Nederlands:

Julie VAN GARSSE, lid van de RGVM

✉ Julie.VanGarsse@zijkant.be